

Księga Daniela - numer sześćdziesiąt osiem

*Odkrywanie proroczego przesłania ósmego rozdziału Księgi Ezechiela:
prawo niedzielne i ostatnie dni*

Jeff Pippenger
2024-02-01

Ósmy rozdział Księgi Ezechiela to jeden z najłatwiejszych rozdziałów prorockich w Piśmie Świętym. Rozdział ma wyraźny początek.

I stało się w szóstym roku, w szóstym miesiącu, piątego dnia miesiąca, gdy siedziałem w moim domu, a starsi Judy siedzieli przede mną, że tam spadła na mnie ręka Pana Boga. Ezechiel 8:1.

Wizja ma wyraźne zakończenie w rozdziale jedenastym.

Potem duch unióśł mnie i w widzeniu przez Ducha Bożego przeniósł mnie do Chaldei, do wygnańców. A widzenie, które widziałem, uniosło się ode mnie. Wtedy opowiedziałem wygnańcom wszystko, co Pan mi ukazał. Ezechiel 11:24, 25.

Widzenie z rozdziału ósmego zaczyna się piątego dnia, szóstego miesiąca, szóstego roku, zaledwie dzień przed tym, jak zapis daty układa się w „666”, i rzeczywiście widzenie dotyczy prawa niedzielnego, które jest znamieniem bestii, której liczba jest liczbą „człowieka grzechu”, a także liczbą ósmego królestwa, które jest z siedmiu. Ci, którzy odnoszą zwycięstwo nad liczbą „666”, otrzymują pieczęć Bożą, a w rozdziale dziewiątym pieczęć Boża jest nakładana na wierny lud Boży ostatnich dni.

I ujrzałem inny znak w niebie, wielki i cudowny: siedmiu aniołów mających siedem ostatnich plag; bo w nich dopełnił się gniew Boga. I ujrzałem jakby morze szkliste, zmieszane z ogniem; i tych, którzy odnieśli zwycięstwo nad bestią, nad jej obrazem, nad jej znamieniem i nad liczbą jej imienia, stojących na morzu szklistym, mających harfy Boga. I śpiewają pieśń Mojżesza, sługi Boga, i pieśń Baranka, mówiąc: Wielkie i cudowne są Twoje dzieła, Panie Boże Wszechmogący; sprawiedliwe i prawdziwe są Twoje drogi, Ty, Królu świętych. Objawienie 15:1-3.

Tuż przed zamknięciem czasu łaski (gdyż siedmiu aniołów z siedmioma ostatnimi plagami ma w następnym rozdziale Apokalipsy wylać gniew Boży) Boży lud ostatnich dni zostaje zidentyfikowany. Lud ten odniósł zwycięstwo nad czterema rzeczami. Słowo tłumaczone jako „zwycięstwo” oznacza „pokonać”. Wierni pokonali bestię, obraz bestii, znamię bestii i liczbę jej imienia. Zwycięstwo obejmuje fakt, że rozumieją, co oznaczają te cztery symbole. Tylko bardzo niewielki odsetek ludzi wie, co te cztery prorocze symbole rzeczywiście oznaczają.

Niegdyś świat wiedział, że papieństwo było nierządnicą Babilonu w rozdziale siedemnastym, lecz, jak wskazało Słowo Boże, rozumienie nierządniczy z Tyru, która cudzołoży z królami ziemi, zostało zapomniane w dziejach Stanów Zjednoczonych. Odnieść zwycięstwo nad bestią oznacza właściwie wykladać słowo prawdy, rozpoznając, że bestia biblijnego proroctwa to papieństwo. Już

w następnym rozdziale smok, bestia i fałszywy prorok prowadzą świat do Armagedonu, a wierni Boga w ostatnich dniach muszą wiedzieć, kim są te trzy moce.

A szósty anioł wylał swoją czasę na wielką rzekę Eufrat i woda w niej wyschła, aby została przygotowana droga dla królów ze wschodu. I ujrzałem trzy nieczyste duchy, podobne do żab, wychodzące z ust smoka, z ust bestii i z ust fałszywego proroka. Są to bowiem duchy demonów, czyniące znaki, które wychodzą do królów ziemi i całego świata, aby ich zgromadzić na bitwę wielkiego dnia Boga Wszzechmogącego. Oto przychodzę jak złodziej. Błogosławiony, kto czuwa i strzeże swoich szat, aby nie chodził nago i nie widziano jego hańby. I zgromadziły ich na miejsce zwane po hebrajsku Armagedon. Objawienie 16:12-16.

Zwycięstwo nad bestią to zwycięstwo polegające na właściwym zrozumieniu tego, kim jest bestia. Przytoczony właśnie fragment ogłasza błogosławieństwo dla tych, którzy czuwają i strzegą swoich szat, jednak do czasu szóstej plagi czas łaski dla wszystkich ludzi już całkowicie się zamknął. Gdy Michał powstaje, ludzki czas łaski się zamyka, a następnie zostaje wylanych siedem ostatnich plag. Po zamknięciu czasu łaski nie ma już sposobu, aby zmienić szaty, a jednak z szóstą plagą związane jest ostrzeżenie. To ostrzeżenie dotyczy posiadania właściwego zrozumienia tego, kim jest bestia, zanim czas łaski się zamknie, a jeśli nie masz takiego zrozumienia, utracisz szatę sprawiedliwości Chrystusa przed zamknięciem czasu łaski.

"Ci, którzy popadają w zamieszanie w swoim rozumieniu słowa, którzy nie dostrzegają znaczenia antychrysta, z pewnością opowiedzą się po stronie antychrysta. Nie ma teraz czasu, abyśmy asymilowali się ze światem. Daniel stoi w swoim losie i na swoim miejscu. Proroctwa Daniela i Jana mają być zrozumiane. Objasniają się nawzajem. Dają światu prawdy, które każdy powinien zrozumieć. Te proroctwa mają być świadectwem na świecie. Przez swoje wypełnienie w tych ostatnich dniach same się wyjaśniają." Kress Collection, 105.

Jeśli ktoś nie rozumie, że antychrystem jest papieństwo, to ostatecznie stanie po stronie papieństwa, albo – jak pisał Jan – będzie chodził nago i ukáže swoją hańbę. Odnieść zwycięstwo nad bestią oznacza zrozumieć, że bestią jest władza papieska oraz pojąć wszystko, co o tej władzy zostało objawione. Ci, którzy odniosą zwycięstwo i rozumieją, że papieństwo jest człowiekiem grzechu, będą musieli zrozumieć, że obraz papieństwa przedstawia zasadę połączenia Kościoła i państwa, przy czym Kościół sprawuje kontrolę nad tym związkiem.

W Księdze Daniela struktura bestii, będącej połączeniem Kościoła i państwa, jest przedstawiona jako przestępstwo spustoszenia. Przestępstwo jest grzechem, a grzechem, który kształtuje papieską bestię, jest to, gdy królowie oddają swoją władzę władzy papieskiej. Czyniąc to, dopuszczają się duchowego nierządu, co prorok Daniel nazywa przestępstwem spustoszenia, a Jan — obrazem bestii.

Odnieść zwycięstwo nad wizerunkiem papieństwa to zrozumieć dzięki Słowu Bożemu, że Stany Zjednoczone najpierw tworzą ten związek, ratyfikują go w ramach wkrótce nadchodzącego prawa niedzielnego, a następnie zmuszają cały świat do przyjęcia tego samego związku.

Związek Kościoła i państwa, który zostanie narzucony światu przez Stany Zjednoczone, polega na tym, że rząd światowy (Organizacja Narodów Zjednoczonych) wejdzie w sojusz z papieństwem,

będącym w tych ustaleniach władzą nadrzędną. Odnieść zwycięstwo nad obrazem bestii to zrozumieć na podstawie proroczego Słowa Bożego, że obraz bestii symbolizuje właśnie te rzeczy.

Odniesienie zwycięstwa nad bestią i obrazem bestii obejmuje zrozumienie znaku autorytetu bestii (papiestwa).

Znamieniem Bestii jest przymusowe święcenie niedzieli jako Boży sabat. Aby odnieść zwycięstwo nad znamieniem Bestii, trzeba zrozumieć, że oddawanie czci w niedzielę jest oddawaniem czci słońcu i że nie jest to nic innego jak pogański kult Baala. Zwycięstwo obejmuje prawdę, że nikt nie otrzymuje znamienia Bestii, dopóki nie zostanie ono ludziom narzucone.

Ale chrześcijanie minionych pokoleń obchodzili niedzielę, sądząc, że w ten sposób zachowują biblijny sabat; i obecnie są prawdziwi chrześcijanie w każdym kościele, nie wyłączając wspólnoty rzymskokatolickiej, którzy szczerze wierzą, że niedziela jest sabatem ustanowionym przez Boga. Bóg przyjmuje ich szczerą intencję i ich prawość przed Nim. Lecz gdy przestrzeganie niedzieli będzie narzucone prawem, a świat zostanie oświecony co do obowiązku prawdziwego sabatu, wtedy ktokolwiek przekroczy przykazanie Boże, aby posłuchać nakazu, który nie ma wyższego autorytetu niż autorytet Rzymu, tym samym uczci papiestwo ponad Boga. Oddaje cześć Rzymowi i mocy, która egzekwuje instytucję ustanowioną przez Rzym. Czci bestię i jej obraz. Gdy ludzie odrzucą instytucję, którą Bóg ogłosił znakiem swojej władzy, a zamiast niej uczczą to, co Rzym wybrał jako znak swej zwierzchności, w ten sposób przyjmą znak wierności Rzymowi — 'znamię bestii'. I dopiero gdy sprawa zostanie w ten sposób jasno przedstawiona ludziom i zostaną postawieni przed wyborem między przykazaniami Bożymi a przykazaniami ludzkimi, wówczas ci, którzy nadal będą trwać w nieposłuszeństwie, otrzymają 'znamię bestii'. Wielki bój, 449.

Ci, którzy odnoszą zwycięstwo nad bestią, obrazem bestii i znamieniem bestii, muszą także odnieść zwycięstwo nad liczbą jego imienia. W okresie dziejów, gdy nierządnicą z Tyru nie była zapomniana, świat protestancki wiedział, że papiestwo jest Antychrystem. Wiedzieli, że Paweł określił papiestwo jako „owego niegodziwca”, „człowieka grzechu”, „tajemnicę nieprawości” i „syna zatracenia; który się sprzeciwia i wynosi ponad wszystko, co nazywa się Bogiem lub jest przedmiotem czci, tak że jako Bóg zasiada w świątyni Boga, podając się za Boga”. Lecz teraz wielka nierządnicą z Tyru popadła w zapomnienie.

W minionych wiekach istniały różne zastosowania izopsefii, czyli gematrii, które wykazywały, że liczba „666” symbolicznie reprezentuje papiestwo. Klasycznym tego przykładem jest to, że na mitrze papieskiej widnieją słowa Vicarius Filii Dei. Wyrażenie Vicarius Filii Dei oznacza „Namiestnika Syna Bożego”, a zatem odnosi się do jego twierdzenia, że zasiada w świątyni Bożej, podając się za Boga. Łacińskie litery słów Vicarius Filii Dei dają w sumie liczbę sześćset sześćdziesiąt sześć.

Bestia, która jest władzą papieską, rozpoznawana jest po swojej liczbie, a jej liczba to „666”, ale człowiek grzechu otrzymał śmiertelną ranę w 1798 roku i został zapomniany. W dniach ostatecznych śmiertelna rana ma zostać uleczona, a uzdrowienie śmiertelnej rany wskazuje, że Stany Zjednoczone najpierw tworzą obraz bestii we własnym kraju, a następnie zmuszają świat,

aby uczynił to samo.

Światowy obraz bestii jest zarazem dwojaki i trojaki. W sensie proroczym jest dwojaki, ponieważ składa się z połączenia Kościoła i państwa, lecz trojaki, ponieważ składa się ze smoka, bestii i fałszywego proroka. Gdy zostanie ustanowiony trójstronny sojusz tych właśnie mocy, które poprowadzą świat do Armagedonu, będzie to bestia, która jest ósmym królestwem, a jest z owych siedmiu, i będzie także trójstronnym sojuszem szóstego królestwa. Liczba imienia bestii w dniach ostatecznych znów brzmi "666", gdyż oznacza trzy królestwa, z których każde stanowi część szóstego królestwa.

Odnieść zwycięstwo nad bestią, jej obrazem, jej znamieniem i liczbą jej imienia to zrozumieć zagadkę, że «ósmi jest z siedmiu», która jest tajemnicą drugiego rozdziału Księgi Daniela, o której zrozumienie Daniel się modlił. Jest to element Objawienia Jezusa Chrystusa, który zostaje odpieczętowany tuż przed zamknięciem okresu próby, bo jak powiedział Jan: «czas jest bliski». Z tego powodu ci, którzy odnoszą to zwycięstwo, są przedstawieni jako będący z aniołami wylewającymi plagi, gdyż osiągają to zwycięstwo, czyli niezbędne prorocze zrozumienie, tuż przed zamknięciem okresu próby.

Ci, którzy rozumieją, że Objawienie Jezusa Chrystusa zostaje odpieczętowane tuż przed zamknięciem czasu łaski oraz że liczba „666” jest elementem tej wizji, nie przeoczą faktu, że wizja z ósmego rozdziału Księgi Ezechiela zaczyna się piątego dnia (który jest dniem poprzedzającym szósty dzień), w szóstym miesiącu szóstego roku. Pod koniec rozdziału ósmego dwudziestu pięciu mężczyzn oddaje pokłon słońcu, a rozdział dziewiąty wskazuje tych, którzy otrzymują pieczęć Boga.

Kontekstem tego widzenia są znamię Bestii i pieczęć Boga, a widzenie zostaje odsłonięte tuż przed zamknięciem czasu łaski w momencie wprowadzenia prawa niedzielnego, co jest symbolicznie przedstawione liczbą „666”. Jednak zamknięcie czasu łaski, określane jako mające nastąpić wraz z prawem niedzielnym w Stanach Zjednoczonych, nie jest zamknięciem czasu łaski dla całej ludzkości; jest to zamknięcie czasu łaski jedynie dla Adwentystów Dnia Siódmego.

Widzenie jest przedstawione jako rozgrywające się wewnątrz Jerozolimy, która jest symbolem Kościoła Adwentystów Dnia Siódmego. W czasie obowiązywania prawa niedzielnego w Stanach Zjednoczonych Adwentyści Dnia Siódmego są jedyną grupą, która tam i wtedy jest pociągana do odpowiedzialności za światło szabat.

Jeśli przedstawiono ci światło prawdy, ukazujące Sabat czwartego przykazania i dowodzące, że w Słowie Bożym nie ma podstaw do święcenia niedzieli, a mimo to nadal trwasz przy fałszywym sabacie, odmawiając uświęcenia Sabatu, który Bóg nazywa "moim świętym dniem", przyjmujesz znamię bestii. Kiedy to ma miejsce? — Gdy podporządkowujesz się dekretowi nakazującemu zaprzestanie pracy w niedzielę i oddawanie czci Bogu, podczas gdy wiesz, że w Biblii nie ma ani słowa wskazującego, iż niedziela jest czymś innym niż zwykłym dniem roboczym, wyrażasz zgodę na przyjęcie znamienia bestii i odrzucasz pieczęć Boga. Jeśli przyjmiemy to znamię na nasze czoła lub na nasze ręce, wyroki ogłoszone przeciw nieposłusznym muszą spaść na nas. Lecz pieczęć żywego Boga jest kładziona na tych, którzy

sumiennie zachowują Sabat Pana. Review and Herald, 27 kwietnia 1911.

Wizja z Księgi Ezechiela, od rozdziału ósmego do jedenastego, przedstawia historię prowadzącą do zamknięcia czasu łaski dla Jerozolimy. Jest ukazana jako mająca miejsce zaledwie dzień przed pojawieniem się liczby „666”, a rozdział ósmy opisuje narastający bunt w Jerozolimie, który kulminuje tym, że przywódcy oddają pokłon słońcu, otrzymując w ten sposób znamię bestii.

Rozdział dziewiąty przedstawia anioła przechodzącego przez Jerozolimę (a zatem wskazującego na postępujący przebieg wydarzeń), który przed nadejściem aniołów zagłady nakłada pieczęć na jedną grupę; ci zaś następnie zabijają wszystkich, którzy nie mają pieczęci. Oba rozdziały przedstawiają postępującą historię prowadzącą do prawa niedzielnego, w ramach którego jedna grupa oddaje pokłon słońcu, a druga otrzymuje pieczęć Bożą. Wtedy bezbożni zostają usunięci z Jerozolimy, ponieważ prawo niedzielne oddziela bezbożnych od mądrych.

Opieczętowanie przedstawione w dziewiątym rozdziale Księgi Ezechiela jest tym samym opieczętowaniem, co przedstawione w siódmym rozdziale Księgi Objawienia.

Jeśli mają nadejść takie sceny jak ta, tak straszliwe sądy nad winnym światem, gdzie będzie schronienie dla ludu Bożego? Jak będą chronieni, aż gniew przeminie? Jan widzi żywioły natury—trzęsienie ziemi, nawałnicę i zamęt polityczny—ukazane jako powstrzymywane przez czterech aniołów. Te wiatry są pod kontrolą, dopóki Bóg nie wyda rozkazu, by je puścić. W tym tkwi bezpieczeństwo Kościoła Bożego. Aniołowie Boży spełniają Jego rozkazy, powstrzymując wiatry ziemi, aby wiatry nie wiały na ziemię, ani na morze, ani na żadne drzewo, dopóki słudzy Boży nie zostaną opieczętowani na czołach. Potężny anioł jest widziany, jak wstępuje od wschodu (lub od wschodu słońca). Ten najsilniejszy z aniołów ma w rękę pieczęć Boga żywego, czyli Tego, który jedynie może dać życie, który może wypisać na czołach znak lub napis tych, którym będzie dana nieśmiertelność, życie wieczne. To głos tego najwyższego anioła miał władzę rozkazać czterem aniołom powstrzymywać cztery wiatry, aż do wykonania tego dzieła i aż wyda on wezwanie, by je uwolnić.

Ci, którzy zwyciężają świat, ciało i diabła, będą uprzywilejowani i otrzymają pieczęć Boga żywego. Ci, których ręce nie są czyste, których serca są nieczyste, nie będą mieli pieczęci Boga żywego. Ci, którzy planują grzech i wprowadzają go w czyn, zostaną pominięci. Jedynie ci, którzy w swojej postawie przed Bogiem przyjmują postawę tych, którzy pokutują i wyznają swoje grzechy w wielkim antytypicznym Dniu Pojednania, zostaną uznani i naznaczeni jako godni Bożej ochrony. Imiona tych, którzy wytrwale wyglądają, czekają i czuwają na pojawienie się swego Zbawiciela — gorliwiej i tęskniej niż ci, którzy czekają na poranek — zostaną zapisane w poczet zapieczętowanych. Ci, którzy, mając całe światło prawdy rozświetlające ich dusze, powinni mieć uczynki odpowiadające wyznawanej wierze, lecz są uwodzeni przez grzech, stawiają bożki w swych sercach, kalają swoje dusze przed Bogiem i skażają tych, którzy łączą się z nimi w grzechu, będą mieli swoje imiona wymazane z księgi życia i pozostaną w mroku o północy, nie mając oliwy w naczyniach wraz ze swymi lampami. „Dla was zaś, którzy boicie się Mego imienia, wszędzie Słońce Sprawiedliwości, a uzdrowienie będzie na Jego skrzydłach.”

To opiecztowanie slug Bozych jest tym samym, ktore zostalo ukazane Ezechielowi w widzeniu. Jan rowniez byl swiadkiem tego niezwykle wstrzasajacego objawienia. Widzial morze i fale huczace, a serca ludzi omdlewajace ze strachu. Widzial, jak ziemia sie porusza, a gory przenoszone sa w srodek morza (co doslownie sie dzieje), jego wody huczaja i burza sie, a gory drza od jego wezbrania. Pokazano mu plagi, zaraze, glod i smierc wypelniajace swoja straszliwa misje. Świadectwa dla duchownych, 445.

Opiecztowanie stu czterdziestu czterech tysiecy w siódmym rozdziale Objawienia jest rowniez przedstawione w dziewiatym rozdziale Ksiegi Ezechiela, a aniol piecztujacy jest najpotężniejszym aniolem, wstepujacym od wschodu. Ci, ktorzy sa zgubieni, ktorzych imiona sa wymazane z ksiegi zycia, sa przedstawieni jako ci, ktorzy „nie maja oliwy w naczyniach ze swymi lampami”. Dwie klasy w widzeniu z rozdzialow osmego do jedenastego Ksiegi Ezechiela to mądre i glupie panny z rozdzialu dwudziestego piatego Mateusza, a wiec sa Adwentystami.

"Przypowieść o dziesięciu pannach z Ewangelii Mateusza 25 obrazuje także doświadczenie ludu adwentystycznego." Wielki bój, 393.

Siostra White jednoznacznie identyfikuje Jerozolimę z wizji Ezechiela jako adwentyzm:

„Prawdziwy lud Boży, który nosi w sercu ducha dzieła Pana i zbawienia dusz, zawsze będzie postrzegał grzech w jego rzeczywistym, grzesznym charakterze. Zawsze stanie po stronie wiernego i otwartego rozprawiania się z grzechami, które łatwo osaczają lud Boży. Zwłaszcza w końcowym dziele dla Kościoła, w czasie piecztowania stu czterdziestu czterech tysiecy, ktorzy maja stanac bez skazy przed tronem Bozym, najglębiej odczuja nieprawosci ludu, który mieni się ludem Bozym. Mocno ukazuje to prorocka ilustracja ostatniego dzieła pod obrazem mężów, z ktorzych kazdy mial w reku oręż zagłady. Jeden z nich byl odziany w lniana szate, a u boku mial kalamarz pisarski. ‘I Pan rzekł do niego: Przejdź przez srodek miasta, przez srodek Jerozolimy, i naznacz znak na czolach mężów, ktorzy wzdychaja i placza z powodu wszystkich obrzydliwosci, ktore pośród niej sie dzieja.’” Świadectwa, tom 3, 266.

Widzenie Ezechiela z rozdzialow od osmego do jedenastego bezposrednio odnosi sie do historii Adwentyzmu az do ustawy niedzielnej i w czasie jej trwania. Wskazuje ono na dwie klasy czcicieli znajdujacych sie w Jerozolimie (Adwentyzmie) i jest prorocznie powiazane z Objawieniem Jezusa Chrystusa, ktore zostaje odpiecztowane tuż przed zamknieniem czasu łaski, gdyz jego pierwsze odniesienia ukazuja liczbe „666” w symbolicznej proroczej. Czyniac to, identyfikuje jedna z czterech rzeczy, nad ktorymi mądrcy musza odnieśc zwyciestwo w dniach ostatecznych, a te cztery rzeczy sa czescia swiatla o „ósmym, który jest z siedmiu”. Rozdzial piętnasty Objawienia wskazuje takze, ze ci, ktorzy odnosza zwyciestwo nad czterema symbolicznymi aspektami papiestwa, spiewaja pieśń Mojżesza i Baranka.

W owym dniu — jak mówi Izajasz w rozdziale dwudziestym siódmym — sprawiedliwi czasow ostatecznych zaspiwaja pieśń o winnicy, ktora spiewal Baranek, gdy chodzil wśród ludzi, i ktora wskazuje na lud wybrany, który jest pomijany, gdy wybierany jest nowy lud wybrany. Te pieśń spiewaja "mądrcy" czasow ostatecznych podczas piecztowania z Ezechiela 9 i Objawienia 7. Wizja Ezechiela z rozdzialow 8–11 jest czescia tej wlasnie pieśni.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Prawdziwi ludzie Boży, którzy mają na sercu ducha dzieła Pańskiego i zbawienie dusz, będą zawsze postrzegać grzech w jego rzeczywistym, grzesznym charakterze. Zawsze będą stać po stronie wiernego i otwartego rozprawiania się z grzechami, które tak łatwo osaczają lud Boży. Zwłaszcza w ostatecznym dziele dla Kościoła, w czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, którzy mają stanąć bez skazy przed tronem Bożym, najgłębiej odczuwają nieprawości ludu, który uważa się za lud Boży. Wyraźnie przedstawia to prorok, ukazując ostatnie dzieło pod postacią mężów, z których każdy miał w ręku broń do zabijania. A jeden spośród nich był ubrany w lnianą szatę, a u jego boku miał kałamarz pisarski. 'I rzekł do niego Pan: Przejdź przez środek miasta, przez środek Jerozolimy, i umieść znak na czołach mężów, którzy wzdychają i płaczą nad wszystkimi obrzydliwościami, które się popełnia pośród niego.'

Kto w tym czasie stoi w radzie Bożej? Czy są to ci, którzy w gruncie rzeczy usprawiedliwiają nieprawości wśród tych, którzy mienia się ludem Bożym, i którzy szemrzą w sercach, jeśli nie jawnie, przeciwko tym, którzy gromią grzech? Czy są to ci, którzy stają przeciw nim i solidaryzują się z tymi, którzy popełniają nieprawość? Nie, bynajmniej! Jeśli się nie upamiętają i nie porzucą dzieła szatana, polegającego na uciskaniu tych, którzy dźwigają brzemień pracy, oraz na podtrzymywaniu rąk grzeszników na Syjonie, nigdy nie otrzymają pieczęci Bożego zatwierdzenia. Zginą w powszechnej zagładzie bezbożnych, przedstawionej przez działanie pięciu mężów niosących narzędzia rzezi. Zwróćcie na to baczenie uwagę: ci, którzy otrzymują czyste znamię prawdy, ukształtowane w nich mocą Ducha Świętego, symbolicznie przedstawione przez znak uczyniony przez męża odzianego w lniane szaty, to ci, którzy „wzdychają i płaczą nad wszystkimi obrzydliwościami, jakie się dzieją” w kościele. Ich miłość do czystości oraz do czci i chwały Boga jest tak wielka, a ich spojrzenie na skrajną grzeszność grzechu tak jasne, że są przedstawieni jako pogrążeni w udręce, wręcz wzdychający i płaczący. Przeczytajcie dziewiąty rozdział Księgi Ezechiela.

Lecz powszechne wytracenie wszystkich tych, którzy nie widzą w ten sposób wyraźnego przeciwieństwa między grzechem a sprawiedliwością i nie odczuwają tak jak ci, którzy stoją w radzie Bożej i otrzymują znak, jest opisane w rozkazie danym pięciu mężom z orężem rzezi: „Idźcie za nim przez miasto i bijcie; niech oko wasze nie oszczędza ani się nie litujcie; wytracajcie do szczętu starców i młodych, panny, małe dzieci i niewiasty; lecz nie zbliżajcie się do żadnego, na którym jest znak; a pocznijcie od Mojej świątyni.” Świadectwa, tom 3, 266, 267.